

Hans-Jürgen Geese: Konec Státu Izrael

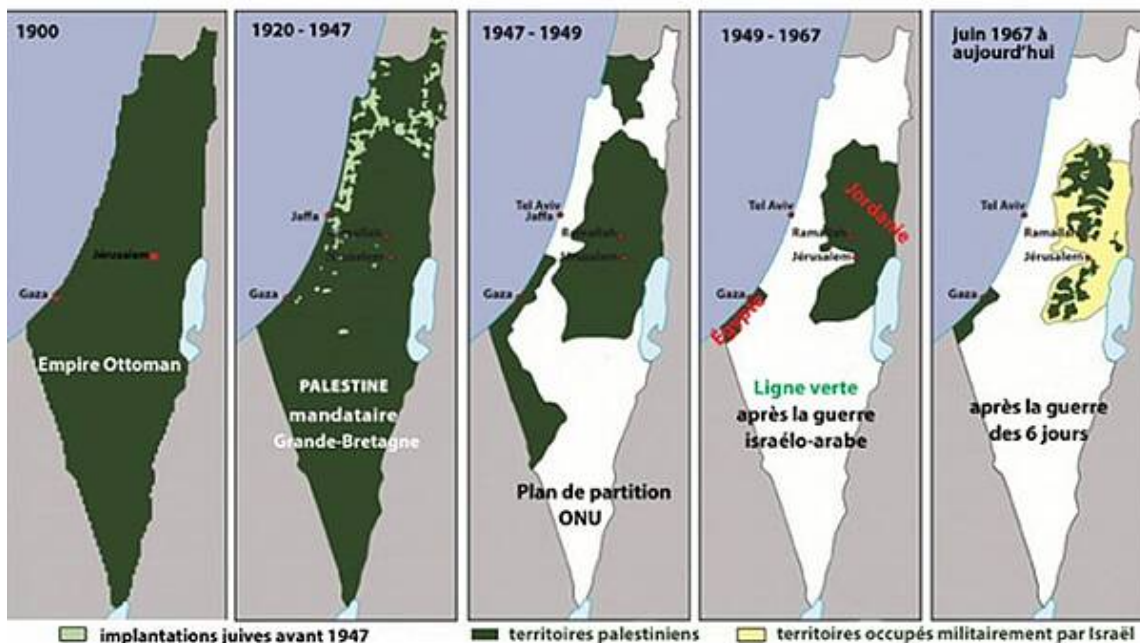
infokurýr.cz/n/2024/10/08/hans-jurgen-geese-konec-statu-izrael

kurýr

8. října 2024

Projekt založení státu zvaného Izrael byl výsledkem kolonialismu. Vlády Velké Británie a Francie uzavřely 16. května 1916 tajnou dohodu, v níž souhlasily s rozdělením Blízkého východu ve svůj prospěch, přestože území v té době patřilo Turecku.

Turecko v první světové válce bojovalo na straně Německa. Británii se podařilo zapojit do boje Araby, kterým byl přislíben vlastní stát. Lež, která vyšla najevo, když Rusové po revoluci vyzradili všechny tajné dohody do tisku.

Po první světové válce byl tedy Blízký východ rozdělen mezi Velkou Británií a Francií. Britové, přesvědčeni o vítězství, již 2. listopadu 1917 předali lordu Rothschildovi slavnou Balfourovu deklaraci, která Židům slibovala jejich vlastní stát v Palestině:

„Vláda Jeho Veličenstva kladně hodnotí zřízení národního domova pro židovský lid v Palestině a udělá vše pro to, aby usnadnila dosažení tohoto cíle, samozřejmě za předpokladu, že nebude

učiněno nic, co by poškodilo občanská a náboženská práva. existujících nežidovských komunit v Palestině nebo práva a politické postavení Židů v jiných zemích. Byl bych Vám zavázán, kdybyste na toto prohlášení upozornil Sionistickou asociaci. Váš Arthur Balfour“ (britský ministr zahraničí)

Musíte také vědět, že Židé vždy žili v Palestině. Také v roce 1917. Nikdo nikdy Židy z Palestiny nevyhnal. Tito skuteční Židé v Palestině nepotřebovali stát Izrael. Projekt Státu Izrael byl evropským projektem. Projekt Státu Izrael byl projektem sionistů, politické evropské organizace. Sionisté chtěli stát, který nerespektuje „práva existujících nežidovských komunit v Palestině“. Sionisté vytvořili tento stát, který z nežidovských komunit, které tam již žijí, udělal v nejlepším případě občany druhé kategorie ve své vlastní zemi. Mnoho Palestinců bylo vysídleno. Mnoho Palestinců bylo dokonce zabito.

K založení Státu Izrael 14. května 1948 došlo uprostřed války proti místnímu obyvatelstvu. A válka následovala válku následovala válku. Až do dneška. Izrael v průběhu let rozšířil své území válkou, ignoroval všechny rezoluce OSN a chová se jako absolutní vládce v regionu. Moc Izraele je brutálně vynucována vysoce ozbrojenou armádou. Není brán ohled na ženy a děti. Většina obětí jsou ženy a děti.

Jak dlouho může stát jako tento přežít, obklopený nepřáteli a stále více ztrácející dobrou vůli zbytku světa? Hrůzu, kterou Izrael působí svým sousedům, vidí lidé každý den v televizi a na internetu. Řešení? Kromě cíle úplného arabského podrobení nemají Izraelci žádnou alternativu, kterou by mohli nabídnout. Pravděpodobně se tedy ještě jednou splní to, co je tak nabádavě psáno v Bibli: „Kdo žije mečem, mečem zemře.“

Pokud by byl Izrael teokracií nebo státem věřících Židů, pak by se tito věřící Židé jistě drželi pátého přikázání: „Nezabiješ! Každý den. To odhaluje celé pokrytectví tohoto státu. Němečtí Židé tento rozpor

rozpoznali, navzdory všem svým údajně ušlechtilým záměrům, když byli před více než 100 lety sionisty požádáni, aby podpořili jejich plán na stát Izrael. Logika, že toho lze dosáhnout pouze násilím, byla německým Židům okamžitě zřejmá. A byl také vyjádřen sionistům. Drtivá většina německých Židů na počátku 20. století byla proti vzniku státu Izrael.

Zničení Státu Izrael

Umění proměnit něco negativního v pozitivní je umění přístupné vysoce vzdělaným Židům. Stát Izrael je proto pro Izraelce považován za úspěšný příběh. Přes všechny problémy.

Nicméně: Jestliže hlavním důvodem vzniku Státu Izrael v roce 1948 byl nakonec holocaust, tedy vytvoření bezpečného domova pro pronásledované Židy na zemi, pak je neúspěch tohoto plánu nyní postupně stále zjevnější.

Protože Izrael není bezpečným přístavem pro Židy. Izrael je nyní pod raketovou palbou každý den a každou noc. Státisíce Židů musely minulý týden strávit noc v krytech.

Důsledkem je samozřejmě to, že do Izraele již nepřichází více Židů jako dříve, ale že Židé Izrael opouštějí. Již statisíce. Pokud budou přímé útoky na Izrael přibývat, tento trend zesílí. V severním Izraeli, na hranici s Libanonem, muselo asi 70 000 Židů opustit své domovy a najít si ubytování jinde v zemi.

Izrael, který chtěl do regionu přinést mír a prosperitu, se nyní stal pevností. Izrael vládne pouze tím, že svým sousedům přináší strach, smrt a zmar. Jak dlouho to může pokračovat?

Izrael není soběstačný

Izrael, ponechaný svému osudu, nemůže přežít. Vláda Státu Izrael došla tak daleko. Po všech těch letech. Ale jak se může země nazývat státem, když se nedokáže postarat ani o vlastní

obyvatelstvo? Stačilo by, aby USA odmítly nadále dodávat obrovské množství zbraní a střeliva. Pak by Izrael skončil. Nebo kdyby Američané vypnuli peněžní zásobu.

Hlavním vývozním artiklem Izraele jsou diamanty a perly, elektronická zařízení, produkty chemických rafinérií a lékařské nástroje. Poslední zveřejněná čísla ukazují, že ekonomický růst se zastavil. Stát ale musí na armádu utrácet rekordní částky.

Jak dlouho to může pokračovat? Muži a ženy, kteří v době míru pracují v ekonomice, jsou nyní nasazeni jako vojáci. Žádná ekonomika nemůže v takové situaci dlouhodobě přežít.

Izrael je proto stále více závislý na penězích ze zahraničí, zejména z USA, kde žije většina Židů na zemi. Žádná americká vláda si nemůže dovolit opustit Izrael. Izraelská lobby v USA je všemocná. Biden i Trump jsou tedy plně za Izraelem.

Nový vývoj v technologii zbraní

Izraelská vojenská doktrína je založena na zastrašování a odstrašování potenciálních protivníků. Žádná země v regionu nemá armádu stejnou jako Izrael. Proto se odpůrci, jako je Hamas a Hizballáh, uchylují k nekonvenčním prostředkům, aby Izrael dlouhodobě opotřebovali a postupně zničili živobyť Izraele. Bez bojových letadel. Bez nádrží.

Rozhodujícím faktorem ve válce je nakonec palebná síla, která se v současnosti velmi působivě ukazuje na konfliktu mezi NATO a Ruskem na Ukrajině. Palebná síla Ruska je lepší než palebná síla NATO jako celku. NATO proto do války přímo nezasáhne.

Na Blízkém východě mají protivníci Izraele tuto výhodu v palebné síle. Izraelské letectvo řídí události ve viditelném dosahu. Ale protivníci se prokopali a vybudovali gigantické tunelové systémy, ve kterých žijí a ve kterých chrání své raketové pozice. Po roce války nebyla v Gaze zničena více než asi třetina tunelů. V libanonských

horách je pro Izraelce mnohem obtížnější eliminovat své protivníky. I když se Izraelci nadále daří zabíjet další vedení Hizballáhu. Hizballáh tyto události předvídal a podle toho se připravoval. Ne, dnešní odpůrci Izraele již nejsou stejnými odpůrci předchozích válek. Arabové a Írán se naučili, jak porazit Izrael.

Hizballáh má desítky tisíc raket. Rakety teď prší na Izrael každý den. Každý den. A nejlepší z těchto střel jsou nyní navrženy tak, aby byly tak složité, že se mohou vyhnout izraelským obranným systémům. A pak: Dokonce i Húsíové, Hútíové v Jemenu, jsou schopni ostřelovat Izrael. Dokonce i Húsíové. Z dlouhodobého hlediska se Izrael nebude moci bránit případnému neustálému přívalu raket. Navzdory velkému letectvu.

Írán v pozadí

Írán v pozadí řídí eskalační mašinérii. Íránci se svou starobyklou kulturou jsou vysoce inteligentní lidé. Američané ve své nevědomosti Íránce podceňují. Je pozoruhodné, že Írán na nejnovější izraelskou provokaci vojensky nereagoval, jak se očekávalo. Írán ukázal úžasnou trpělivost. Proč? Protože čas pracuje pro Írán.

Írán zajistí, aby Hizballáh a Húsíové dostali dostatečné množství raket. A také zaútočit přímo na Izrael, zbraněmi, které nemají ani USA. Nebo Izrael. Írán tento konflikt vyhraje.

Izrael si je této situace vědom a snaží se eskalační šroub vytočit dále nahoru, aby vyprovokoval Írán k velké vojenské akci, která by pak donutila USA do konfliktu zasáhnout.

Izrael ví, že vojenské řešení by mohlo být možné pouze zničením Íránu. Ale Izrael nemůže vyhrát konflikt s Íránem sám. Izrael proto musí přesvědčit USA, aby vojensky zasáhly na jeho straně. O tom je v současnosti izraelská strategie. Protože staré triky zastrašování už nefungují. Pro muslima není takový problém zemřít za Alláha.

Izraelští vojáci jsou mnohem více spjati se svými životy. Izraelská armáda se proto na zemi chová velmi obezřetně. Proto zatím k žádné invazi do Libanonu nedošlo. Ale teď přichází.

Italský novinář a politik Antonio Gramsci během první světové války řekl: „Starý svět umírá a nový svět se snaží ožít: toto je doba příšer.

Tyto příšery se živí krví. Izrael je výplodem západního kolonialismu a západní doktríny vlády vojenskou silou nad domorodci. Izrael se dopustil mnoha nespravedlností a není otevřený porozumění. Takže boj bude pravděpodobně pokračovat, dokud Izrael nevykrvácí.

Íránská strategie je podobná té ruské: buďte trpěliví a dejte protivníkovi příležitost vykrvácet. Na Ukrajině nyní boj vstupuje do závěrečné fáze, protože Ukrajina je téměř vykrvácená.

Írán ví: Izrael nemůže vyhrát boj. Nová technologie raketové techniky mu a Arabům umožňuje udržovat boj s relativně malým počtem zdrojů. To je rozhodující změna paradigmatu.

Nebezpečí světové války

Otázka pro zbytek světa zní: Má válka na Blízkém východě potenciál přerůst ve světovou válku? A co válka na Ukrajině? Rozdíl mezi těmito dvěma válkami je v tom, že USA mají přímý vliv na Ukrajinu a mohou konflikt ukončit ve velmi krátké době. Bez eskalace.

USA tento vliv v případě Izraele nemají, přestože Izraeli poskytují prakticky neomezené množství válečného materiálu. Proč tedy Amerika nemůže přinutit Izrael, aby uzavřel mír? Protože americká vláda je financována a řízena z Izraele. Žádná americká vláda, téměř žádný člen Kongresu, není politicky životaschopná bez židovských peněz. To může znít úplně šíleně. Ale taková je realita.

Ani Trump by se nikdy nepostavil proti Izraeli. I za Trumpa jsou možné scénáře, kdy by zaútočil na Írán. Ale za Íránem jsou Rusko a Čína. Proto je riziko vypuknutí světové války na Blízkém východě

mnohem větší než v případě Ukrajiny.

Budoucnost Izraele

Římský státník Marcus Tullius Cicero poznal, jak se věci v tomto světě vyvíjejí. Stálo tam: „Omnium enim rerum principia parva sunt.“ V angličtině: „Počátky všech věcí jsou velmi malé.“ Jen málo lidí je schopno předvídat vývoj na začátku. Němečtí Židé kolem roku 1900 pochopili, že stát Izrael je špatný nápad a že jej lze realizovat pouze silou zbraní na úkor místního obyvatelstva. A přesně tak se to stalo.

Změní Izrael při zpětném pohledu svůj názor a stáhne mírové stíny místo toho, aby do regionu přinášel další bídu a smrt?

Nepravděpodobné. A pokud ano, tak dlouhodobě bude populační vývoj stejně ve prospěch Arabů. Ať tak či onak, Izrael, Stát Izrael, ve své současné podobě nemůže a nepřežije.

Milióny Izraelců mají dvojí občanství. Přijde den, kdy budou opět balit kufry a hledat nový domov. Zdá se, že to je osud Židů. Kdysi měli příležitost žít v míru mezi křesťany a muslimy v Palestině a v míru praktikovat své náboženství. Je velmi pochybné, zda to bude ještě někdy možné, po všech těch masakrech, které mezi místním obyvatelstvem způsobili. Projekt „Stát Izrael“ nepřinesl Židům žádnou dlouhodobou výhodu. Arabům však uvalil nevýslovnou bídu. Palestinci jsou Semité, kteří dnes žijí ve své vlasti stejně jako před tisíci lety. Sionisté jsou téměř výhradně potomky Aškenázimů, kteří přišli ze střední a východní Evropy. Podle Googlu bylo v roce 1948 80 % Židů v Izraeli aškenázského původu. Co jim proboha dalo právo napadnout zemi se zbraněmi v ruce?

Svět viděl dost zločinů spáchaných Státem Izrael. Většina lidí na této planetě chce konečně mír a spravedlnost pro Palestince v Palestině. Zákon nejsilnějšího nikdy nepřináší požehnání.

Autor: Hans-Jürgen Geese